

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 1T/63/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420010711
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lívia Gombárová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2021:4420010711.6

Rozhodnutie

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou Mgr. Líviou Gombárovou v trestnej veci obžalovaného P. V. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 15.6.2021 takto

rozhodol:

Obžalovaný P. V., nar. XX.X.XXXX v O. K., trvale bytom O. K., N. XX

je vinný, že

hoci mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine číslo 36/2005 Z. z v znení neskorších predpisov vyplýva povinnosť vyživovať svoju maloletú dcéru E. L., narodenú XX.X.XXXX a podľa rozsudku Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 7P/49/2017 zo dňa 4.9.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.9.2017, bol povinný prispievať na jej výživu mesačne sumou 100 eur, vždy do 15-teho dňa tohto mesiaca, vopred k rukám matky L. narodenej X.XX.XXXX, bytom O. K., M. XX, ktorý rozsudok bol zmenený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 11P/92/2019 zo dňa 8.9.2020, právoplatným dňa 19.10.2020 v časti o výživnom tak, že výživné na maloleté dieťa sa zvyšuje zo sumy 100 eur mesačne na sumu 130 eur mesačne, vyživovaciu povinnosť si riadne neplní, je bez pracovného pomeru a nebol vedený ani v evidencii uchádzačov o zamestnanie, zdržiava sa v mieste bydliska, čím za obdobie od 1.7.2020 do 15.6.2021 vznikol na výživnom dlh v sume 1.560 eur, z ktorého obžalovaný uhradil sumu 410,44 eur, teda dlh na výživnom predstavuje sumu 1.149,56 eur a čin spáchal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 2T/30/2020 zo dňa 9.4.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.6.2020, odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona a § 38 odsek 2 Trestného zákona (pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona) k trestu odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 1.12.2020 pod sp. zn. 2Pv 378/20/404 obžalobu na obvineného P. V., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom O. K., N. XX pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona , ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

hoci mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine číslo 36/2005 Z. z v znení neskorších predpisov vyplýva povinnosť vyživovať svoju maloletú dcéru E. L., narodenú XX.X.XXXX a podľa rozsudku D. súdu O. K. spisovej značky 7P/49/2017 zo dňa 4.9.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.9.2017, bol povinný prispievať na jej výživu mesačne sumou 100 eur, vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca, vopred k rukám matky L. L., narodenej X.XX.XXXX, bytom O. K., M. XX, ktorý rozsudok bol zmenený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 11P/92/2019 zo dňa 8.9.2020, právoplatným dňa 19.10.2020 v časti o výživnom tak, že výživné na maloleté dieťa sa zvyšuje zo sumy 100 eur mesačne na sumu 130 eur mesačne, vyživovaciu povinnosť si riadne neplní, je bez pracovného pomeru a nebol vedený ani v evidencii uchádzačov o zamestnanie, zdržiava sa v mieste bydliska, čím za obdobie od 1.7.2020 do 30.11.2020 vznikol na výživnom dlh v sume 590 eur a čin spáchal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 2T/30/2020 zo dňa 9.4.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.6.2020, odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona.

Súd obžalobe vyhovel vydaním trestného rozkazu dňa 3.12.2020 pod sp. zn. 1T/63/2020-85, ktorým uznal obžalovaného vinným v zmysle podanej obžaloby a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Trestný rozkaz v zákonnej lehote napadol obvinený podaním odporu, ktorý bližšie nezdôvodnil.

Na základe podaného odporu následne súd určil termín hlavného pojednávania, pričom hlavné pojednávanie vykonal v neprítomnosti obžalovaného podľa § 252 odsek 2 Trestného poriadku (po jeho predchádzajúcom vypočutí na hlavnom pojednávaní dňa 20.5.2021), keď obžalovaný bral termín hlavného pojednávania na vedomie dňa 20.5.2021 n a hlavnom pojednávaní a o odročenie hlavného pojednávania nežiadal, pričom na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti bol upozornený v predvolaní, ktoré si prevzal dňa 27.4.2021.

Súd s poukazom na vyššie uvedené vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne L. a oboznámením správ a listinných dôkazov a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Obžalovaný pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 20.5.2021 po poučení podľa § 86 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona vypovedal, že v roku 2019 pracoval na základe Dohody o pracovnej činnosti u Z., pričom po doručení výzvy od exekútora zamestnávateľovi ho tento z práce prepustil, pol roka u neho pracoval na čierno, neregistroval sa na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny, pracoval brigádnicke po kamarátoch. Obžalovaný vypovedal, že od júla 2020 bol zamestnaný v spoločnosti Frutix s.r.o na Dohodu s mesačným príjmom 400 eur, po dvoch mesiacoch s ním zamestnávateľ ukončil pracovný pomer, následne 11 dní pracoval v spoločnosti W. v X.. Obžalovaný vypovedal, že sa snažil hrať výživné ako vedel, raz poslal 70 eur, inokedy 80 eur prostredníctvom priateľky. Obžalovaný sa nevedel vyjadriť, akú sumu výživného doposiaľ uhradil, pričom uviedol, že súdu do termínu ďalšieho hlavného pojednávania predloží doklady preukazujúce úhrady výživného. Vypovedal, že do rozhodnutia súdu o úprave styku s maloletou jej na Vianoce poskytoval darčeky, finančné prostriedky na kúpeľné pobyty, pričom s dcérou sa už štyri roky nekontaktoval. Ďalej vypovedal, že nikdy nebol evidovaný na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny a za žalované obdobie od 1.7.2020 do súčasnosti brigádoval na čierno, mal slabý príjem, jeho mesačný zárobok predstavoval cca 300-350 eur a jeho mesačné výdavky cca 200 eur. V prípravnom konaní po vznesení obvinenia dňa 9.11.2020 obžalovaný vypovedal, že je pravdou, čo je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia, výživné nemohol uhradiť pretože prišiel o prácu, je si vedomý, že výživné neplatil, bude sa snažiť dlh na výživnom uhradiť.

Svedkyňa L. L., matka mal. E. L., zotrvala na svojej výpovedi z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní vypovedala, že žalovaný za žalované obdobie od 1.7.2020 do 31.12.2020 neuhradil žiadnu sumu z výživného, v roku 2021 v januári uhradil sumu 60 eur - ide o poštový poukaz z 12.3.2021 na sumu 60 eur, ktorý svedkyňa započítala na január 2021 a ďalej uhradil vo februári 2021 sumu 108 eur, kde je započítané výživné od exekútora vo výške 38 eur a výživné z poštovej poukážky zo dňa 26.2.2021

vo výške 70 eur a následne jej bola poukázaná suma od exekútora vo výške 242,44 eur dňa 30.4.2021, celkovo teda uhradil sumu 410,44 eur. Svedkyňa vypovedala, že obžalovaný zameškané výživné podľa rozhodnutia Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T 30/2020 nehradí. Ďalej vypovedala, že obžalovaný dcéru nekontaktuje, naposledy svedkyňu kontaktoval pred mesiacom pod vplyvom alkoholu a pred polrokom svedkyňu volal, že maloletá mu ukradla zbraň. Svedkyňa vypovedala, že čo sa týka finančných prostriedkov mimo výživného, v žalovanom období obžalovaný žiadnym iným spôsobom na maloletú neprispieval, nekupuje jej darčeky, neprispieva na oblečenie. Potvrdila, že obžalovaný sa s maloletou stretol naposledy pred štyrmi rokmi, naposledy poslal obžalovaný výživné v decembri 2020 vo výške 100 eur, ktoré si svedkyňa nemohla prevziať kvôli nesprávnemu menu na poštovej poukážke, keď poštová poukážka bola na meno L. L. a svedkyňa sa volá L. L., z ktorého dôvodu pošta odmietla vyplatiť finančné prostriedky. Vypovedala, že celkový dlh na výživnom od 1.7.2020 predstavuje 2000 eur, pričom potvrdila, že náhradné výživné nepoberá. Svedkyňa sa nevedela vyjadriť k zamestnaniu obžalovaného, nemala o ňom vedomosť. Ďalej sa vyjadrila, že maloletá núdzou z dôvodu, že zo strany obžalovaného výživné hradené nebolo netrpela. Svedkyňa súdu predložila rozpis zameškaného výživného.

Z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 11P/304/2008-15 z 14.11.2008 právoplatného dňa 16.12.2008 mal súd preukázané, že mal. E. L. nar. XX.X.XXXX bola zverená do osobnej starostlivosti matky L. a otec dieťaťa bol povinný prispievať na výživu sumou 2.000 Sk mesačne od 1.10.2008 vždy do 15 dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky.

Z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 7P/49/2017-58 z 4.9.2017 právoplatného dňa 13.9.2017 mal súd preukázané, že súd schválil dohodu rodičov podľa ktorej bol zmenený rozsudok Okresného súdu Nové Zámky 11P/304/2008-15 z 14.11.2008 v časti výživného tak, že výživné bolo zvýšené na sumu v 100 eur mesačne počnúc od 1.3.2017.

Z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 11P/92/2019-146 z 8.9.2020 právoplatného dňa 19.10.2020 mal súd preukázané, že súd zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky 7P/49/2017-58 z 4.9.2017 v časti výživného tak, že výživné bolo zvýšené na sumu v 130 eur mesačne počnúc od 1.9.2019.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/30/2020-58 z 9.4.2020 právoplatného dňa 16.6.2020 mal súd preukázané, že obžalovaný bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov so skúšobnou dobou 18 mesiacov a obžalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné vo výške 365 eur.

Z potvrdenia o návšteve školy z 12.10.2020 mal súd preukázané, že mal. E.ola v školskom roku 2020/2021 žiačkou X.B triedy na základnej škole G. V. XX v O. K. a z rodného listu maloletej mal súd preukázané, že otcom mal E. L., nar. XX.X.XXXX je P. V., nar. XX.X.XXXX.

Z odpovede Sociálnej poisťovne pobočka Nové Zámky z 9.9.2020 mal súd preukázané, že obžalovaný bol v období od 7.4.2020 do 25.5.2020 evidovaný v registri poistencov ako zamestnanec - dohodár zamestnávateľa I. s.r.o. a od 28.7.2020 do 13.8.2020 ako zamestnanec zamestnávateľa F. s.r.o., z potvrdenia Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky z 3.9.2020 mal súd preukázané, že v období od 12.6.2015 do 6.11.2016 bol obžalovaný naposledy evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Z Dohody o pracovnej činnosti uzatvorenej medzi zamestnávateľom K. E. s.r.o. a obžalovaným dňa 8.6.2019 mal súd preukázané, že obžalovaný mal začať vykonávať prácu podľa dohody dňa 19.6.2019, dohoda bola uzatvorená na dobu určitú do 31.12.2019 s odmenou za vykonávanú prácu 3 eur/hod. Z listiny podpísanej dňa 3.12.2019 vyplynulo že účastníci vyššie uvedenej dohody skončili pracovný pomer dohodou ku dňu 4.12.2019. Obžalovaný predložil potvrdenie zo dňa 4.1.2021 o tom, že má uzatvorenú pracovnú zmluvu na trvalý pracovný pomer, nie je vo výpovednej dobe z ktorého potvrdenia nie je známy žiadny zamestnávateľ.

Z poštovej poukážky s podacím číslom XXXXX z 18.12.2020 mal súd preukázané, že obžalovaný hradil sumu 100 eur adresátovi L. L., pričom uvedená platba bola poštou vrátená dňa 18.12.2020 odosielateľovi. Z poštovej poukážky s podacím číslom XXXXXX z 12.3.2021 mal súd preukázanú úhradu vo výške 60 eur adresátovi L. L. a z podacieho lístka s pod. č. XXXXXX z 26.2.2021 úhradu sumy 70 eur adresátovi L. L..

Z výpisu z účtu L. L. z 28.2.2021 mal súd preukázaný príjem platby dňa 17.2.2021 od exekútorského úradu U.. F. P. a z výpisu z účtu z 31.5.2021 L. L. príjem platby vo výške 242 eur dňa 5.5.2021 od exekútorského úradu U.. P., ktorú skutočnosť potvrdil aj exekútor podaním správy dňa X.X.XXXX (EX XXXEXXXX/XXPS).

Z predloženého rozpisu platieb zameškaného výživného mal súd preukázané, že obžalovaný za mesiace júl až december 2020 neuhradil žiadne výživné, v januári 2021 uhradil 60 eur, vo februári 2021 sumu 108 eur.

Podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona prečinu zanedbania povinnej výživy sa dopustí ten, kto najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní čo aj z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného.

Podľa § 207 odsek 3 písmeno c) Trestného zákona odňatím slobody na jeden až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo dva hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Podľa § 2 odsek 1 Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší.

Zákonná povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného je normatívnym znakom skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy. Povinnosť vyživovať svoje deti vyplýva priamo zo zákona o rodine a zákon ukladá povinnosť rodičom svoje deti živiť a tejto povinnosti sa nemožno zbaviť poukázaním na zlé finančné pomery.

Zanedbaním povinnej výživy sa rozumie aj situácia, keď povinný - obžalovaný neplní oprávnenému výživné poskytované v peniazoch aj v prípade ak odvádza oprávnenému nižšie peňažné sumy výživného, než aké boli určené súdom alebo sú primerané.

Orgány činné v trestnom konaní sú viazané právoplatným súdnym rozhodnutím.

Za plnenie zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovať iného nemožno považovať príležitostné plnenia v dobe styku rodiča s maloletými deťmi, ktoré majú povahu darčiekov či iných obdobných plnení nesmerujúcich k uspokojovaniu odôvodnených potrieb maloletých detí. Ak nemajú takéto plnenia povahu výživného, nie je možné ich do neho započítať. V takom prípade sa o ich hodnotu ani neznižuje prípadný dlh povinného na výživnom voči dieťaťu.

Na základe vyššie uvedeného dokazovania, po úprave obdobia za ktoré obžalovaný neplnil vyživovaciu povinnosť k vyššie uvedenému maloletému dieťaťu t.j. ku dňu rozhodnutia 15.6.2021 súd upravil skutkovú vetu obžaloby nasledovne:

hoci mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine číslo 36/2005 Z. z v znení neskorších predpisov vyplýva povinnosť vyživovať svoju maloletú dcéru E. L., narodenú XX.X.XXXX a podľa rozsudku D. súdu O. K. spisovej značky XP/XX/XXXX zo dňa 4.9.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.9.2017, bol povinný prispievať na jej výživu mesačne sumou 100 eur, vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca, vopred k rukám matky L. L., narodenej X.XX.XXXX, bytom O. K., M. XX, ktorý rozsudok bol zmenený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 11P/92/2019 zo dňa 8.9.2020, právoplatným dňa 19.10.2020 v časti o výživnom tak, že výživné na maloleté dieťa sa zvyšuje zo sumy 100 eur mesačne na sumu 130 eur mesačne, vyživovaciu povinnosť si riadne neplní, je bez pracovného pomeru a nebol vedený ani v evidencii uchádzačov o zamestnanie, zdržiava sa v mieste bydliska, čím za obdobie od 1.7.2020 do 15.6.2021 vznikol na výživnom dlh v sume 1.560 eur, z ktorého obžalovaný uhradil sumu 410,44 eur, teda dlh na výživnom predstavuje sumu 1.149,56 eur a

čin spáchal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 2T/30/2020 zo dňa 9.4.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.6.2020, odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona.

Na základe dokazovania mal súd jednoznačne preukázané, že obžalovaný P. V. spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozsudku naplnil skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona. Trestný čin zanedbania povinnej výživy má charakter pokračovacieho trestného činu, je trvácim trestným činom, ktorý je spáchaný ak páchatel zavinene udržiava protiprávny stav vyvolaný neplnením zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovať iného alebo ak sa vyhýba plneniu zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovať iného. Súd mal z rodného listu mal. E. L. preukázané, že obžalovaný je otcom maloletej, z vyššie uvedených rozsudkov Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 11P/304/2008-15 z 14.11.2008 a sp. zn. 7P/49/2017-58 z 4.9.2017 a 11P/92/2019- 146 z 8.9.2020 mal preukázané, že maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol povinný prispievať na výživu mal. sumou 130 eur mesačne počnúc od 1.9.2019. Zároveň mal súd preukázané, že za žalované obdobie od 1.7.2020 do 15.6.2021 obžalovaný nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, od 28.7.2020 do 13.8.2020 bol zamestnancom SR. s.r.o., podľa jeho výpovede na hlavnom pojednávaní dňa 20.5.2021, od 1.7.2020 do súčasnosti brigádoval na čierno,

jeho mesačný zárobok predstavoval cca 300-350 eur, obžalovaný si riadne zamestnanie nehľadal a riadne sa nezamestnal (súd z predloženého potvrdenia z 4.1.2021 nemal preukázaný riadny pracovný pomer, keď z neho nie je zrejmý zamestnávateľ) a teda od 1.7.2020 až doposiaľ si riadne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a neplatí riadne výživné na svoje mal. dieťa. Obžalovaný počas konania nepreukázal snahu o nástup do práce, súdu nepredložil relevantné dôkazy o jeho pracovnej resp. brigádnickej činnosti, pričom obžalovaný pri výsluchu pred súdom nepoprel, že vyživovaciu povinnosť si neplní a súdu po poučení o účinnej ľútosti podľa § 86 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona nepreukázal snahu o úhradu dlžného výživného a žiadnym spôsobom ani nepreukázal platby výživného, na ktoré poukazoval na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný tým, že si úmyselne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť po dobu najmenej dvoch mesiacov v období dvoch rokov naplnil tak zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona. Tým, že obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil do dvadsiatich štyroch mesiacoch odvedy, čo bol za taký čin odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 2T30/2020, naplnil tak kvalifikovanú skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 3 písmeno c) Trestného zákona.

Zameškané výživné za obdobie od 1.7.2020 do 15.6.2021 predstavovalo sumu 1.560 eur z ktorého obžalovaný podľa predložených poštových poukážok a platieb poukázaných od exekútorského úradu Mgr. P. uhradil sumu 410,44 eur, teda dlh na výživnom predstavuje ku dňu 15.6.2021 sumu 1.149,55 eur.

Z odpisu z registra trestov na obžalovaného P. V. mal súd preukázané, že obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný a to Okresným súdom Nové Zámky pod sp. zn. 1T/51/13 a v konaní 2T/30/2020, v oboch prípadoch pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, pričom v prvom prípade sa na neho hľadí ako by nebol odsúdený a v prípade odsúdenia v konaní 2T /30/2020 sa skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 2T30/2020, keď skúšobná doba uplynie dňa 16.12.2021. Z výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky súd zistil, že obžalovaný bol priestupkovo postihnutý v troch prípadoch a to dňa 18.8.2018 za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, keď jazdil pod vplyvom alkoholu, dňa 14.5.2020, kedy sa dopustil priestupku proti verejnému poriadku a dňa 13.9.2020 pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

Podľa § 34 odsek 1, 2, 3,4 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu postupoval podľa § 34 Trestného zákona, pričom u obžalovaného nezistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a nevzhliadol ani žiadnu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Základná trestná sadzba uvedená v osobitnej časti Trestného zákona pri prečine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona je jeden rok až päť rokov a súd vychádzal z uvedenej trestnej sadzby aj pri ukladaní trestu pri rovnováhe poľahčujúcich a príťažujúcich okolností podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona. Úmyslom zákonodarcu v prvom rade bolo týmto trestným činom primäť páchatelov k plneniu si vyživovacej povinnosti a nie ich na výkon trestu zaradiť do ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Súdom však v prípade obžalovaného ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby s poukazom na § 49 odsek 2 Trestného zákona, keď obžalovaný sa skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia Okresným súdom Nové Zámky sp. zn. 2T 30/2020. Súdom je názoru, že účel trestu možno u obžalovaného dosiahnuť v rámci individuálnej ako aj generálnej prevencie len uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, pretože predchádzajúce odsúdenia nemali na odsúdeného prevýchovný vplyv.

Súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku, oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.